

Loven bør være der for at beskytte alle dem, som går ind i ægteskabet uden at tænke synderlig på dets retslige virkninger, og det er flertallet. De fleste tænker kun på, at de holder af hinanden og vil være sammen. De få, som har dannet sig en bestemt og klar mening om, hvorledes et sådant forhold retslig helst må ordnes, bør have adgang til at indgå ægtepagt, hvis loven ikke tilfredsstiller dem.

Hvis dr. St. med ordene „*uforvrigelig* ordning af ægteskabets retslige karakter“ mener, at ægtefolk ikke før ægteskabet skal have lov til at oprette ægtepagt, således som de nu har, er jeg absolut uenig med ham, men blev den af A. B. W. foreslåede ordning indført, saa vilde det altid komme til at gå ud over de mest godlidende og troskyldige, de mindst snu og verdenskløge, vel sagtens for det meste over kvinden, dog behøvede dette ikke altid at være tilfældet.

Kan A. B. W. ikke få dette „*frivillige kontraktsvæsen*“, som hun anser for det bedste, indført, vil hun lade sig nøje med *særeje*, og da vore lovgivere næppe kan antages at være saa upraktiske, at de indfører „fri kontrakt“, kommer kampen sandsynligvis til at staa mellem *fællesje* og *særeje*. Udfaldet af denne kamp vil få en så stor betydning for kvinderne, at *enhver kvinde bør danne sig en mening om den*, og skulde det lykkes mig at åbne om end kun nogle få kvinders øjne for, hvilken fare der truer os, hvis *særeje* bliver indført ved lov, så at de vil hjælpe med i kampen og ikke blot rolig se til, skulde det glæde mig *meget*.

Jeg har saa tit hørt kvinder, som ellers har interesse for kvindens stilling i samfundet, sige: „dette her med fællesje eller *særeje*, det kan jeg ikke hitte rede i. Det er alt for juridisk, det lader jeg juristerne om.“ Men det er en *utilgivelig magelighed*. Lad gaa, at nogle enkelte ugifte kvinder, som har den mening, at ægteskabets ordning ikke vedkommer dem, siger saaledes; men de gifte kvinder har betingelserne for at danne sig en fornuftig mening om sagen, og de bør overvinde sin magelighed og sætte sig ind i den.

Jeg er en modstander af *særeje* — en ordning, hvorved hver ægtefælle ejer og råder over det, den ejer før ægteskabet, arver, får til gave eller selv erhverver under dette — af flere grunde:

For det første er det stridende mod *ægteskabets idé*, ti Gud eller naturen — hvad man nu kalder det — har gjort ægteskabet til et fællesskab derved, at der kommer *fælles* børn, som umulig kan blive en af ægtefællernes *særeje*.

For det andet vil *særeje* altid skade hustruen, så snart hun ikke har privat formue. Og i en forhandling om ægteskabets ordning ved lov, bør man altid gå ud fra det almindelige, og det almindelige er, at en ung pige ikke med-